

на нѣщата се отличава съ вѣчно разнообразие. Въ реалността има повторение на явления, на факти, но по съвършено различенъ начинъ. Всѣко повторение, въ което има еднообразие, носи смъртъ. По-страшно нѣщо отъ еднообразието нѣма. Представете си, че нѣкой вашъ познатъ ви даде хиляда лева, и всѣки день дохожда въ дома ви да казва, че ви е далъ хиляда лева: днесъ ви каже това, утре, други день, и така продължава съ месеци и години. Какво ще бжде вашето положение? На единъ български чорбаджия, голѣмъ скжперникъ, се отворило сърцето единъ день, и той купилъ на единъ беденъ човѣкъ единъ агнешки дробъ. Дето, когото срѣщаль, все разправялъ за този бѣлъ дробъ, който далъ на бедния. Колкото пжти срѣщаль бедния, все това разправялъ, че му далъ единъ бѣлъ дробъ, докато най-последенъ бедниятъ купилъ единъ дробъ и го хвърлилъ въ лицето на богатия, като му казалъ: Не искамъ нито дроба, нито доброто ти! Казвамъ: не подражайте нито на този чорбаджия, нито на бедния човѣкъ! Не правете нито едното, нито другото! Този примѣръ не е за подражаване, но за поука само. Кажете ли нѣщо на човѣка, дадете ли му нѣщо, оставете го свободенъ. По-нататкъ той ще мисли, ще се поучава самъ. Не изкарвайте човѣка отъ търпение. Оставете го самъ да благодари, както той намира за добре.

Запомнете следното правило: Не отегчавайте хората, не отегчавайте и своя духъ, който ви ржководи. Казано е въ Писанието: „Не отегчавайте, т. е. не огорчавайте Духа, Който ви ржководи!“ Какъ ще огорчите Духа? Човѣкъ огорчава Духа съ своето постоянно недоволство и неблагодарность. Той е недоволенъ, че това нѣмалъ, онова нѣмалъ; че това не му дали, онова не му дали; че богатитѣ ядатъ